

Mans Unides

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Campanya 2013 de Mans Unides

La Campanya 2013 de Mans Unides —la col·lecta és diumenge vinent— fa una crida a tota la societat per posar fi a les injustícies que pateixen les dones:

—Promovent l'accés als recursos i la igualtat d'oportunitats a fi que, dones i homes, puguin desenvolupar les seves capacitats.

—Oferint oportunitats per tal que les dones siguin cada cop més lliures per a triar com viure plenament la seva vida.

—Estimulant la col·laboració entre l'home i la dona, reconeixent la mútua complementarietat.

—Impulsant projectes educatius i de capacitat

professional que reforcin la dignitat de les dones i la seva presència en la societat.

—Potenciant la participació efectiva de la dona en els processos socials i polítics.

—Denunciant les estructures socials i culturals que impedeixen un veritable desenvolupament humà de la dona.

Mans Unides promou la igualtat d'oportunitats i de tracte entre homes i dones, perquè en els països empobrits la dona és la més afectada per la malaltia, els abusos, la manca d'educació, la violència o la invisibilitat en la feina.

Diumenge IV de durant l'any | Cicle C

Lectura del llibre del profeta Jeremies (1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, cenyeix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells; si no, seria jo qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze, que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatere, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

Salm responsorial (Salm 70)

Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (12,31-13,13)

Germans, [interesseu-vos més pels dons millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran.

Si jo tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels, però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets que dringuen. Si tingués el do de profecia i arribés a conèixer tots els secrets de Déu i tota la veritat, si tingués tanta fe que fos capaç de transportar les muntanyes, però no estimés,

no seria res. Si distribuís tot el que tinc, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau, sense estimar, només per ser ben vist, no em serviria de res.]

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. [...]

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (4,21-30)

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura». Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «¿No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafarnaüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.» Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un lepros de Síria.»

2

full

«Això que avui sentiu contar de mi» | Mn. Marc Majà i Guiu

Jesús es troba avui a la sinagoga de Natzaret. I allí, sense embuts, desxifra el secret de la seva persona: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» Dit d'una altra manera: Jesús es presenta a si mateix com Aquell que fa realitat allò que anuncia l'Escriptura, ell n'és el compliment. I això provocarà comentaris entre els seus vilatans, causarà estranyesa i fins i tot acabarà essent motiu d'indignació i ràbia contra Jesús. En el fons, el motiu principal d'aquesta actitud negativa envers Jesús és ben simple: no pot ser que aquest natzarè, el fill de Josep, sigui tan «proper» a Déu; no pot ser que ell sigui el Messies, Déu mateix que visita el seu poble.

Els cristians reconeixem que Jesús és Déu i home.

Aquesta afirmació és forta i provoca un cert xoc en el nostre món (com ho ha fet en totes les èpoques!). S'accepta que Jesús sigui un gran mestre, un lúcid profeta, un coratjós activista de la humanitat i de la creació; ara bé, que Jesús sigui Déu... resulta massa fort. Tanmateix, si Jesús no és Déu, es queda en un personatge més del passat. Molt exemplar, si es vol, però del passat. I, aleshores, quina és la salvació que ens ofereix? De quina manera obre una esperança real per a la vida després de la mort?

En aquest Any de la Fe confessem, amb els cristians d'arreu del món i de tots els temps, que Jesús és el nostre Salvador, Déu i home, que per amor ha donat la vida per nosaltres.

Déu, creador i provident | Romà Casanova, bisbe de Vic

«La creació té la seva bonesa i la seva perfecció pròpies; però no ha sortit acabada del tot de les mans del Creador. Va ser creada en estat de fer camí (*in statu viae*) cap a una perfecció última que encara ha d'atènyer, a la qual Déu l'ha destinada. De les disposicions amb què Déu condueix la seva obra creada vers aquesta perfecció, en diem divina providència» (CEC, 302). La creació de part de Déu no és un acte puntual, sinó que ell no abandona mai el que ha creat. La seva acció provident fa que el que ha estat creat es conservi en l'ésser, li dóna la força i la condueix al seu terme. Jesús ens convida a abandonar-nos filialment a la providència del Pare celestial que té cura de les necessitats més petites dels seus fills. Vet aquí el nucli fonamental de l'ensenyament evangèlic: *No us preocupeu, doncs, dient: què menjarem o què beurem?... Ja sap prou el Pare celestial que en teniu necessitat* (Mt 6,31-32).

Enfront d'aquesta afirmació sorgeix aquesta qüestió: si Déu Pare totpoderós, creador del món ordenat i bo, té cura de totes les seves criatures, per què existeix el mal? Ningú no es pot escapar de l'escàndol del mal, que per a molts posa en qüestió el mateix Déu. Cap resposta en aquest món no pot donar raó del perquè del mal. Solament quan serem cara a cara davant Déu podrem descobrir del tot com la mà provident i amorosa de Déu acompanya la història de tots i cada un dels homes.

La fe cristiana afirma la providència de Déu amb el

convenciment que ell no és l'arquitecte savi que fa la seva obra i la deixa en mans dels altres, com el qui lliura les claus finalitzada l'obra. Déu és present en el món, malgrat el mal incomprensible per a nosaltres, com el que és: Senyor del món i de la història. Déu actua en el món, tot respectant la llibertat dels homes i l'autonomia de les coses creades, portant-lo a la seva plenitud.

En el món existeix el mal físic, el que prové de l'estat de camí de la creació. Al costat del bé físic, també hi ha el mal físic, mentre la creació no hagi assolit la seva perfecció, que certament aconseguirà participant de la victòria de Crist. Però també existeix el mal moral, el que prové del cor de l'home ferit pel pecat original i com a fruit dels pecats dels homes. Déu no és de cap manera, ni directament ni indirectament, la causa del mal moral, però sí que el permet, per respectar la llibertat de la criatura, i, a més, sap treure'n misteriosament el bé. Sols cal esmentar el fet que «del pitjor mal moral que mai s'hagi comès, el rebuig i la mort del Fill de Déu, causat pels pecats de tots els homes, Déu, per la sobreabundància de la seva gràcia, n'ha tret el bé més gran: la glorificació del Crist i la nostra redempció. Però no per això el mal arriba a ser un bé» (CEC, 312).

En la providència de Déu també hi som inclosos tots nosaltres quan, escoltant la seva voluntat, complim la llei moral i fem bones obres a favor dels altres: les obres de misericòrdia i les almoines a favor dels pobres i necessitats (cf. CEC, 306; 1951).

Agenda litúrgica de la setmana

3 ■ Diumenge IV de durant l'any / Cicle C. Sant Blai, bisbe i màrtir (†316). Sant Anscari, bisbe (801-865).

Lectures: Jeremies 1,4-5.17-19 / Salm 70 / 1Corintis 12,31 / Lluç 4,21-30

Litúrgia de les hores: Setmana IV

4 ■ Dilluns. Sant Andreu Corsini, bisbe (c. 1301-1373).

Lectures: Hebreus 11,32-40 / Salm 30 / Marc 5,1-20

5 ■ Dimarts. Santa Àgata, verge i

màrtir (230-251). Santa Calamanda, màrtir (†304).

Lectures: Hebreus 12,1-4 / Salm 21 / Marc 5,21-43

6 ■ Dimecres. Sant Pau Miki i companys, màrtirs (†1597).

Lectures: Hebreus 12,4-7.11-15 / Salm 102 / Marc 6,1-6

7 ■ Dijous. Sant Ricard, laic (†720). Santa Juliana, viuda (†435).

Lectures: Hebreus 12,18-19.21-24 / Salm 47 / Marc 6,7-13

8 ■ Divendres. Sant Jeroni Emilià, religiós (1486-1537).

Lectures: Hebreus 13,1-8 / Salm 26 / Marc 6,14-29

9 ■ Dissabte. Santa Apol·lònia, màrtir (†249).

Lectures: Hebreus 13,15-17.20-21 / Salm 22 / Marc 6,30-34

10 ■ Diumenge V de durant l'any / Cicle C. Santa Escolàstica, verge (c. 480 - c. 543). Sant Guillem, monjo.

Lectures: Isaïes 6,1-2a3-8 / Salm 137 / 1Corintis 15,1-11 / Lluç 5,1-11

És cristià creure en els horòscops? | Redacció.....

És paradoxal comprovar com en un món tan «racionalista», que sembla que a vegades només doni valor als postulats estrictament científics, hagi proliferat tant el món dels tarots i dels horòscops. Un fet que ja no es limita a un breu espai en els periòdics «seriosos», sinó que ocupa hores i hores d'alguns canals televisius, on apareixen «mèdiums» o «tarotistes» que donen resposta a les qüestions, angoixes i incerteses dels espectadors. No hem trobat dades al respecte, però creiem que el volum de negoci que mouen totes aquestes pràctiques és molt important. I, sorprenentment, tractant-se d'una societat que s'autodenomina «avançada».

Orígens d'aquesta pràctica

L'horòscop prové de l'antiga astrologia, no de l'astrologia natural, que és mare de l'astronomia científica, sinó del que s'ha anomenat *astrologia judiciària*, que es dedicava a descobrir la influència dels astres sobre el destí dels homes i de les coses.

Els antics astròlegs observaven cada dia l'univers, esperant trobar-hi des del pronòstic del temps climàtic fins a les causes o els avisos dels esdeveniments socials, bèl·lics, religiosos o sanitaris.

L'astrologia judiciària s'ha dividit de vegades en diversos sectors: la mundial, per a veure els processos en la història i en la política; la genètica o individual, per a predir els esdeveniments personals; l'horària o de consultori, que pretén la resposta, mitjançant consulta, a preguntes concretes de persones interessades. Aquesta darrera és molt present en la nostra societat.

És evident que la predicció prospectiva, l'anàlisi dels resultats que depenen de variables observables, més que endevinació és predicció i previsió, amb més o menys grau de probabilitat. Així s'esdevé amb el temps atmosfèric o amb l'evolució d'una malaltia. Però la predicció del que s'esdevé per causes lliures no és més que un engany. Sempre ens hem preguntat per què els «astròlegs» no preveuen els desastres com els terratrèmols o els tsunamis; farien un favor a la humanitat.

Sant Marc, Venècia

Convé també ensenyar a cada persona intel·ligent a desfer supersticions i creences que poden perjudicar la convivència. Evitar aquestes creences és també ajudar a lluitar per la llibertat en la vida i, per tant, treballar per la conquesta de l'amor, do que els homes poden tenir. Per això convé ajudar tothom a defensar-se dels horòscops, com també dels endevinaires i astròlegs que pretenen viure explotant la credulitat dels ingenus.

Resposta cristiana al fenomen dels horòscops

Un cristià no ha de creure en els horòscops: tot i que es tracta d'una pràctica supersticiosa molt difosa en la nostra societat, els horòscops mai no poden servir per a preveure els actes futurs lliures dels homes. Per altra banda, el futur tampoc no és cap efecte o conseqüència del moviment dels astres.

El Catecisme de l'Església Catòlica afirma taxativament que els horòscops han de ser rebutjats. Assenyala que «totes les formes d'endevinació han de rebutjar-se». Doncs bé, entre les variades for-

mes d'endevinació, el Catecisme cita les següents: «el recurs a Satanàs o als dimonis, l'evocació dels morts, i altres pràctiques que equivocadament se suposa que "descobreixen" l'avenir (cf. Dt 18, 10; Jr 29, 8). La consulta d'horòscops, l'astrologia, la quiromància, la interpretació de presagis i de sorts, els fenòmens de visió, el recurs a "médiums"». El Catecisme continua explicant que totes aquestes accions «enclouen una voluntat de poder sobre el temps, la història i, finalment, els homes, alhora que un desig de comercialitzar la protecció de poders ocults». A més, aquestes pràctiques «estan en contradicció amb l'honor i el respecte, barrejats de temor amorós, que devem solament a Déu» (núm. 2116). Voler saber el futur és voler ser iguals a Déu, pretensió tan superba com absurda. Hem de confiar a la Providència divina la nostra vida, confiar en Déu com a Pare que és.

El sacerdot Jorge Luis Zarazúa, pertanyent a la Xarxa Iberoamericana d'Estudi de les Sectes, afirma que no hem de rebutjar només els tarots perquè ho digui l'Església. En un article al portal *Aletheia*, diu que la creença en els horòscops és perillosa. Gairebé és com creure en altra religió. Hi ha persones que intenten fer-nos creure que no som lliures, sinó que estem determinats en tot pel nostre signe zodiacal. No som nosaltres qui realitzem la nostra pròpia vida, sinó que tot el nostre obrar estaria dirigit per una estranya força provinent de les estrelles. Però res del que diuen els horòscops no està científicament fonamentat.

Les incerteses i les preocupacions fan que molta gent recórri a supersticions

L'Església ha condemnat i rebutjat sempre tot el món relatiu a l'endevinació, a l'espiritisme i al cultiu de vanes creences. Ha recordat sempre que el món ha estat creat per Déu i que es regeix per les lleis naturals i les cures especials de la Providència. En temps antics ja hi va haver sínodes i concilis, com el de Toledo de l'any 400 o el Concili de Braga del 561, que van rebutjar frontalment el conreu de la astrologia.

Tots necessitem esperança

Els homes, per a viure, necessiten esperança, serenitat, alguna seguretat. Els qui creiem que Déu és provident i admetem que, tot el que passa, ell ho vol o ho permet, no necessitem altres suports. Els qui no tenen aquest eix fonamental en el seu pensament busquen amb més o menys afany, segons la seva cultura i la seva sensibilitat, els camins de l'atzar, de l'aventura, per tal de protegir-se de les seves desventures, sobretot si es viu en permanent perill o desconfiança.

En la societat actual hi ha persones de fe immadura que, més que a Crist, el que van buscant és aclarir-se interiorment, fins i tot psicològicament... Aquest és un dels motius pels quals moltes persones cauen en la superstició i en la màgia, horòscops, ocultisme, cartes, etc. Les persones que tenen una fe madura posen la seva confiança en Déu i no en tota aquesta sèrie de pràctiques.

1ª edició del curs «auxiliar d'ajuda a domicili» | Càritas diocesana de Vic.....

El dilluns 29 d'octubre del 2012 va tenir lloc la presentació de la primera edició del curs de formació ocupacional d'auxiliar d'ajuda a domicili organitzat des de Càritas amb la col·laboració de l'associació Tapís.

El curs s'ha fet a Centelles per a facilitar l'assistència de persones que viuen al municipi, tot i que també hi han participat persones dels Hostalets de Balenyà, Vic i Taradell.

És un curs destinat a homes i dones en situació d'atur que volen adquirir o millorar les seves habilitats i coneixements en l'àmbit de l'atenció a les persones i a la llar.

La durada del curs ha estat de 100 hores de teoria i 50 hores de pràctiques, de dilluns a divendres. La formació teòrica s'ha dut a terme a l'aula de la Casa de Cultura El Pipa, al carrer de Jesús, núm. 25, de Centelles.

Els continguts del curs estan relacionats amb el certificat de professionalitat d'aquest sector en l'àmbit de l'atenció domiciliària, alguns dels quals són tècniques d'higiene i neteja de les persones dependents, mobilització, riscos laborals, planificació de la unitat

de convivència, manipulació d'aliments i el català a la feina, entre altres.

Les pràctiques s'han fet en centres del mateix sector, com la Residència Sant Gabriel de Centelles o el Casal per a la Gent Gran dels Hostalets de Balenyà, i amb col·laboracions de professionals des del CAP de Centelles. D'aquesta manera, els participants poden acostar-se d'una manera real al món laboral.

Per tant, des de Càritas volem que les persones es beneficiïn no tan sols d'ajuda material, sinó d'una ajuda que va molt més enllà, com és la formació socio-laboral, amb una doble finalitat: d'una banda, adquirir els coneixements que els permetin desenvolupar un lloc de treball en aquest sector i, de l'altra, augmentar la seva autoestima.

Per a poder ampliar l'abast d'aquest servei, us demanem la vostra col·laboració. Podeu fer la vostra aportació econòmica al c/c 240-0020-1580-0094-5579, indicant el motiu de l'aportació.

Breus.....

» Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

General: Que les famílies immigrants siguin recolzades i acompanyades en llurs dificultats, especialment les mares. Missionera: Que els qui sofreixin a causa de guerres i conflictes siguin protagonistes d'un futur de pau.

» Recés diocesà de Quaresma

Els dies 22 i 23 de febrer tindrà lloc al Santuari de la Gleva un recés quaresmal obert a tothom. El predicarà el P. Vicente Zamora, mercedari. El preu és de 55 euros i per inscriure's cal posar-se en contacte al tel. 93 833 26 55 o al mail bisbatvic@bisbatvic.com.

» XV Matinal diocesana de treball per als animadors de cant en la litúrgia

El pròxim dissabte dia 2 de març tindrà lloc al Seminari de Vic la quinzena edició de la Matinal diocesana de treball per als animadors de cant en la litúrgia. El tema d'enguany serà «Canem plegats la fe» i hi haurà una ponència de Josep Barcons i Serrat. Les inscripcions estan obertes fins al dimecres dia 27 de febrer al tel. 93 883 26 55 i a l'a/e secretaria-adjunta@bisbatvic.com.

» Mort d'una carmelita

Ahir va fer un mes de la mort de la germana Maria del Sagrat Cor, del monestir de Sant Josep i Santa Teresa de les Carmelites d'Igualada. Comptava vuitanta-cinc anys d'edat i vint-i-cinc de professió monàstica. Al cel sia

Comença un mòdul bíblic a l'Escola de Formació de Laics

El pròxim dia 9 de març, a l'Escola de Formació de Laics (EFL), comença el mòdul formatiu «Introducció bíblica, des del Vaticà II». Amb motiu de l'Any de la Fe, i pensant en aquelles persones que potser no poden plantejar-se una formació continuada durant tot l'any, però estarien interessades en l'aprofundiment de les Sagrades Escripures, s'ofereix la possibilitat de participar i afegir-se al curs de l'EFL.

Aquest mòdul s'estructura en tres sessions sobre l'Antic Testament i tres sobre el Nou Testament, durant sis dissabtes, i s'articulen segons els horaris i metodologia de l'escola, on, a part de la formació teòrica, hi ha espais per a la convivència i la pregària.

Es tracta, partint de l'Antic Testament, de conèixer el missatge, el context històric i la unitat amb el Nou Testament en la història de la salvació.

La Bíblia és la Paraula de Déu testimoniada i inspirada divinament. En ella hi ha alegria i esperança. Interessar-nos en el seu missatge ens fa créixer en el coneixement de la nostra fe, ens guia vers un creixement personal, del sentit de la nostra vida, de la nostra espiritualitat, i ens porta a una relació més profunda amb Déu i amb els germans. Tota l'Església s'enriqueix amb laics que es deixen guiar per la Paraula de Déu i, alhora, preparats per acompanyar altres persones en la lectura de la Bíblia.

Inscripcions: bisbatdevic@bisbatvic.com (tel. 93 883 26 55). Preu: 130€ (inclou dinar dels dies 27/4 i 25/5,

tots els materials i el Catecisme de l'Església Catòlica); hi ha possibilitat de beques i facilitats de pagament (és molt important que ningú no deixi de fer el curs per qüestions econòmiques). Lloc: Seminari de Vic.

Data	Tema	Horari
9/3/2013	Introducció a l'AT	de 9 a 14
13/4/2013	Introducció a l'AT	de 9 a 14
27/4/2013	Introducció a l'AT	de 9 a 16:35
11/5/2013	Introducció al NT	de 9 a 14
25/5/2013	Introducció al NT	de 9 a 16:35
8/6/2013	Introducció al NT	de 9 a 14

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera

La salutació inicial

Totes les fórmules de salutació inicial —«El Senyor sigui amb vosaltres» i les seves variants alternatives— fan esment del misteri trinitari i posen el seu accent en la pau, l'alegria i la presència de Déu. Es posa en relleu la certesa que la fe anima l'assemblea cristiana: Déu és enmig d'ella i és el qui l'ha reunida. La salutació cal que sigui feta d'una manera pausada per tal que l'assemblea prengui consciència d'estar a la presència divina que l'ha convocada.

Acte penitencial

La monició que fa el prevere que presideix la celebració invita els fidels al penediment i motiva l'actitud interior d'humilitat, confiança i conversió. Ha de ser breu.

Després ve una pausa de silenci: sempre hi ha quelcom de què convertir-se, en el silenci confessem la misericòrdia divina i ens reconeixem pecadors davant Déu i l'Església. No es tracta d'un examen detallat de consciència, sinó d'interioritzar l'actitud de reconciliació.

Dues tradicions del dia d'avui, 3 de febrer

Els set diumenges de sant Josep. Una antiga tradició ens convida a fixar-nos en la figura del patriarca sant Josep els set diumenges anteriors a la seva festa el 19 de març; per tant, avui dia 3 de febrer comencen. Aquests set diumenges ens conviden a meditar un dolor i un goig de la seva vida: 1. Dolor: a punt de repudiar Maria per l'embaràs; goig: l'arcàngel li revela el misteri de l'encarnació. 2. Dolor: neix Jesús en la pobresa; goig: escolta els àngels la nit de Nadal. 3. Dolor: la sang de Crist vessada en la circumcisió; goig: s'imposa al Nen el nom de Jesús. 4. Dolor: la profecia de Simeó sobre els dolors de Jesús i Maria; goig: la predicció de la salvació i la resurrecció. 5. Dolor: l'exili a Egipte; goig: la mort d'Herodes que li permeté de tornar. 6. Dolor: la por d'Arquelau en tornar d'Egipte; goig: l'establiment de la Sagrada Família a Natzalet. 7. Dolor: perd Jesús per tres dies; goig: el troba entre els doctors del Temple. Es medita sobre aquests fets, seguit d'un parenostre, avemaria i glòria.

Sant Blai. Avui és Sant Blai, festa lligada a tradicions arrelades especialment en les zones rurals. Blai fou un metge i posteriorment bisbe de Sebaste (actual Sivas, Turquia). Morí màrtir vers el 316. Segons la tradició, es diu que va salvar la vida d'un nen que s'havia escanyat amb una espina de peix. Per aquest

motiu sant Blai és invocat per al mal de gola i en aquest dia és costum en molts indrets la benedicció d'aliments, especialment fruita.

Un fet tradicional es pot viure d'una manera superstitiosa o més profunda. La benedicció dels aliments d'aquest dia és pot interpretar com una acció de gràcies dels fruits dels camps i dels aliments en general, en un món on no tothom gaudeix d'una alimentació suficient. D'altra banda, són cada cop més els qui fan cua a Càritas per obtenir ajuda alimentària per al seu dia a dia: l'escassetat ens fa valorar més les coses, i més en una societat on es llença tant de menjar. A més, cal recuperar el valor dels aliments de la terra com a antídote i ajuda contra les malalties com el mal de gola. Els metges diuen que el millor remei és la prevenció i per això és important menjar molta fruita, que aporta vitamines per a les nostres defenses. Una tradició religiosa, natural i, sobretot, sana.

Dites casolanes | Sebastià Codina

El febrer nou cares té

El febrer té mala fama. *El febrer, mes mentider, un dia dolent i l'altre també. Mata més el febrer que no pas un carnisser.* Pobre febrer: més curt que els altres, és la riota dels onze. Tenir nou cares és massa. Hi ha cares, caretes i carotes. De cares n'hi ha d'àngel barroc, de pa de ral, de pasqües, d'aguiot, de pomes agres, de jutge, de Judes, de malfactor, de pocs amics, llargues i gruixudes...

La cara és el mirall de l'ànima. Preguntem al mirall què ens diu de la cara. Fas bona cara o fas mala cara, ens venten a la cara els qui no saben què més dir. Fa gràcia mirar les cares en els transports públics... Els xafarders diuen: «Se li veu a la cara, amb la cara paga.» Farem mala cara quan morirem, encara que algú digui: «Ha quedat molt bé. Fa la mateixa cara d'abans.»

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60